

[Handelsministeren.]

Henhold til Loven. Dette er jo fuldkommen rigtigt; men det er ikke rigtigt, at Folketinget eller Landstinget eller Rigsdagen som Helhed gav Udtryk for, at den Rentenedsættelse, der skulde finde Sted for Udlaan, skulde være en ligelig Nedsættelse for alle Debitorer. Det modsatte blev tværtimod sagt under Forhandlingerne baade her i Folketinget og i Landstinget, og i Landstinget fandt det endogsaa Udtryk gennem Betænkningen, at man ikke skulde være slavisk bundet til en ensartet Nedsættelse af Udlaansrenten, men at man kunde gøre Forskel over for Debitorerne, en Forskel, der skulde give sig Udtryk paa den Maade, at de, der var daarligst stillet, skulde kunne faa en større Lettelse end de, der ikke var saa daarligt stillet eller maaske slet ikke trængte til at faa Rentenedsættelse.

Det forekommer mig ogsaa, at Rigsdagen maatte tage dette Standpunkt, og at man fremdeles maa opretholde det. Thi det er klart, at dersom man vil fordele den Fortjeneste, som Banker og Sparekasser faar ved Nedsættelse af Indlaansrenten, ligeligt paa Debitorerne, saa vil den daarligst stillede Debitor, som kunde have faaet en større Nedsættelse, faa en ringere Nedsættelse; saa vil man ikke være i Stand til at graduere Nedsættelsen paa den Maade, som man nu har gjort, og som jeg ogsaa mener er rigtig.

Det ærede Medlem Hr. Krag sagde, at jeg havde vovet mig for langt ud ved mine Udtalelser paa Bankmødet i Aalborg i Fjor, da dette Spørgsmaal var til Drøftelse. Det forekommer mig ikke, at det ærede Medlem har Ret deri. Jeg har netop sagt det samme paa Bankmødet i Aalborg, som Landstingsudvalgets Flertal, deriblandt Venstre — og det var jo Partiet Venstre, der var initiativtagende —, har sagt i Betænkningen, nemlig at man burde tilrettelægge Udlaansrentenedsættelsen saaledes, at det blev de vanskeligst stillede Debitorer, der fik den største Nedsættelse. Hvis Rigsdagen havde ment noget andet, burde Rigsdagen paa den Foranledning, der var givet ogsaa ved mine Udtalelser, da Spørgsmaalet var til Debat her i Folketinget, have vedtaget positive Bestemmelser om, hvorledes Rentenedsættelsen for Udlaan skulde finde Sted.

Men det gjorde Rigsdagen ikke. Den eneste virkelig positive Udtalelse om Spørgsmaalet, der blev fremsat i Rigsdagen rent lovgivningsmæssigt, blev fremsat af Landstingets Flertal, Venstre, Socialdemokrater og Det radikale Partis Medlemmer, gennem Betænkningen, i hvilken man udtrykke-

ligt fastslog den Retningslinie, som jeg gav Udtryk for bl. a. paa Bankmødet i Aalborg. Jeg synes derfor ikke, det ærede Medlem Hr. Krag har Ret i, at jeg har vovet mig længere ud, end rimeligt var; jeg mener tværtimod, jeg har fulgt de Anvisninger, jeg har faaet, medens Lovgivningsarbejdet om dette Spørgsmaal stod paa.

Nu er det jo klart, at der bliver Klager over en saadan Rentenedsættelse, naar den ikke præcis tilfalder alle, og der kan naturligvis statueres Eksempler paa, at der er Debitorer, som ingen Rentenedsættelse har faaet, fordi Bankerne skønnede, at de ikke trængte til det, medens andre Debitorer har faaet en større Nedsættelse, fordi man ikke har taget Nedsættelsen som en Bestemmelse med almindelig Gyldighed.

Der er ønsket Oplysninger om, hvorledes Rentenedsættelsen har virket i Banker og Sparekasser. Der foreligger ogsaa en Statistik derover; og jeg skal være villig til omgaaende at tilstille Rigsdagen Meddelelse derom. Jeg ved nu ikke, om man ønsker nedsat et Udvalg om Lovforslaget; det var ønskeligt, om Sagen kunde færdigbehandles inden 1. April, og skal dette naas, vil det jo ikke være let først at faa gennemgaaet et statistisk Materiale, men jeg skal ganske henstille, om man vil det ene eller det andet. Under alle Omstændigheder skal jeg sørge for, at det paagældende Materiale bliver tilstillet Rigsdagen, men om det skal være til et nedsat Udvalg om dette Lovforslag eller til Finansudvalget, skal jeg ikke udtale mig om; det kan ske, paa hvilken Maade man ønsker det.

At der stadig er Uro om Rentespørgsmaal, er jo Vidnesbyrd om, at de økonomiske Forhold stadig er vanskelige for en Del af Befolkningen. Jeg giver det ærede Medlem Hr. Christmas Møller ganske Ret i den Betragtning, at Krav, der gaar ud paa, enten at man slet ikke vil betale Rente mere, endog af 1ste Prioriteter, eller at man i hvert Fald vil have Prioriteterne halveret, er uopfyldelige, og at hvis man gjorde Forsøg paa at opfylde saadanne Krav, vilde det afstedkomme saadanne Ulykker for Samfundet i sin Helhed, at man kan sige sig selv, vi kom fra Asken i Ilden.

Krag: Den højtærede Minister kan have Ret i, at det kan være vanskeligt for Rigsdagen før Paaskeferien at behandle det omfattende statistiske Materiale, som indeholdes i de Beretninger, der i Henhold til den omtalte Lov er tilgaaet Ministeren, men Tiden kunde den højtærede Minister have fremskaffet, hvis han havde fremsat det